

Det är inte många som kan skryta med att de har en **riktig järnväg** på tomten. Men det kan **Björn Öman**. Vid fritids-
huset i Simeå lägger han räls till sin parkjärnväg och visionen är att hålla öppet för allmänheten.

TEXT ANKI SVÄRDHAGEN · FOTO OLA SVÄRDHAGEN

”Jag är uppväxt med att det är vanligare att åka tåg än bil. Det har alltid varit en dröm att ha en egen järnväg.”

Överallt slingrar sig rälsen på gården.

BJÖRN HAR EN EGEN JÄRNVÄG

ANKI SVÄRDHAGEN
REPORTER

OLA SVÄRDHAGEN
FOTO

SIMEÅ/BOLLNÄS

■ – Det är på gränsen mellan en modelljärnväg och en riktig järnväg, men mer som en riktig, säger Björn Öman när vi pratar i telefon innan vi ses.

Och nog är det en riktig järnväg alltid. På tomten slingrar sig 120 meter räls åt olika håll och det är bara början. 500 meter lång är det tänkt att banan ska bli som färdig. Spårvidden är en amerikansk fot, alltså 305 millimeter.

– Det är det största man kan bygga på en person om man ska orka bära och lägga ut rälsen själv, säger han.

Pappan var järnvägare, det är därifrån intresset kommer. Sedan Björn

Öman var 14 år har han varit medlem i Svenska järnvägsklubben.

– Jag är uppväxt med att det är vanligare att åka tåg än bil. Det har alltid varit en dröm att ha en egen järnväg.

Men Björn Öman lät det inte stanna bara vid en pojkdrom. Han tog flyget över till USA och Kalifornien. På hans beställning byggdes räls och vagnar som levererades till Sverige i en stor container.

I Simeå, tre mil norr om Bollnäs, hittade han den idealiska platsen för järnvägsbygget. I dag är Björn Öman ägare till byns gamla kvarn, ett bostadshus, en gammal såg och 1,3 hektar skogsmark.

Han visar runt på ägorna. Hunden Rasmus springer runt fötterna och vill ha uppmärksamhet, men i dag är det Simeådalens Järnväg som är i fokus. Det är nämligen så den heter, Björn Ömans skapelse. Naturligtvis är vagnarna märkta med förkortningen SÅDJ.

– Alla järnvägar med självaktning ska ha ett namn, säger Björn Öman bestämt.

Sedan 2008 har han byggt på sin järnväg och det är inte bara rälsen som tar tid. Minst lika mycket ener-

BJÖRN ÖMAN

- **Ålder:** 63 år.
- **Bor:** I villa på Brånan i Bollnäs.
- **Familj:** Hustrun Karin och hunden Rasmus (cocker spaniel).
- **Yrke:** Tandläkare med egen praktik.
- **Intressen:** Järnvägar och ridning.
- **Äter helst:** Pepparstek med ett glas rött vin till.
- **Dricker helst:** Om jag äter något gott, gärna rött vin. Annars vatten.
- **Favoritjärnväg:** Idylliska, smalspåriga järnvägar.

gi lägger Björn Öman ner på markarbetet. Skog ska röjas, jord ska grävas upp och marken ska packas med grus. Allt för att få det bästa underlaget för järnvägen.

För ändamålet har han köpt egen grävmaskin.

– Alla tror att det är jobbigt, men jag tycker bara att det är kul. Vanligt trädgårdsarbete är inget för mig, men det här är roligt.

Mesta delen av sommaren har gått åt till att bygga. Därför blir Björn Öman lite orolig när han ska visa upp ekipaget. Han är inte helt säker på att väx-larna fungerar som de ska.

Men jodå, det är inga problem alls. Han tar en tur för fotografens skull i en förstaklassvagn med stolar för förare och passagerare. Två timmar kan han köra på en batteriladdning.

Björn Ömans framtidsplan är att kunna hålla öppet för allmänheten, likt det tåg som tidigare tuffade runt på Furuviks djurpark utanför Gävle. Än återstår mycket arbete, men när den natursköna banan är klar kommer turen bland annat att gå längs med ån i Simeå och över en bäck på gården.

– Jag har kontakt med en person

som kan trycka upp tågbiljetter som ser ut som de gjorde förr i tiden. Sen kan besökarna få köpa biljetter till banan, säger han.

Tanken är att använda banan även till nyttotransporter och leverera ved från skogsmarken till fritidshuset.

■ Får man fråga hur mycket allt har kostat?

– Det får man, jag tycker att det är överkomligt. Om en ny Harley Davidson (motorcykel) kostar 200 000 kronor så har jag lagt ut två sådana. Men jag är under miljonen än i alla fall, säger Björn Öman och skrattar.

ANKI SVÄRDHAGEN

0278-275 79

anki.svardhagen@ljusnan.se

En riktig järnväg måste förstås ha en riktig lastkaj.